

Előfizetési árak :
 helyben házhoz küldve vagy vidékre postán
 Egész évre 8 korona.
 Fél évre 4 "
 Negyedévre 2 "
 Egyes szám ára 12 fillér.

Felelős szerkesztő :
 Székely Imre.

Szerkesztőség és kiadóhivatal :
 Miklós-utca 1. sz.
 Előfizethetni a kiadóhivatalban és
 minden dohánytözsdeben.
 — Megjelen minden vasárnap. —

Pezsgő mellett.

*Darányi urról följegyezték
 A hű korrespondenciák:
 Mintha Párisban született vón'
 Ugy beszél a francsiát.*

*Kisült, hogy elragadta volna
 As idegen beszéd heve,
 Lapzsus esett, a levonatot
 Nem jól vonta le a kefe.*

*És másnap, mikor a Pester Lloyd
 Egy toasztért rátámadott,
 Szinte as sült ki, hogy Darányi
 Francsiául csakugy makog.*

*As agrárius ideált ha
 Emlegette, arról as áll:
 Egy kis kokott kacsingatott rá,
 As as igasi ideál.*

*Pardon tehát, a Lloyd ne irjon
 Több vesércsikket, mérgezet —
 Egy kis hangulatos pezsgősés
 Már Falk uron is megesett.*

Garantirozott hírek.

(*) **Vilmos német császár** ezer tael-t ígér a kínaiaknak egy-egy idegen megmentéséért. Többet érne a Kinába rekedt idegeneknek egy *Tell Vilmos*, mint *Vilmos ezer tael-je*.

(†) **A kormányozható léghajóra** megint jó idő kezd járni: minden nap akad ember, aki feltalálja. Csak egy a hiba: utólag mindég kiderül, hogy egy kerék meg van bomolva — a feltaláló ur fejében.

(‡) **A mult heti kerékpárversenyen** általánosan feltűnt, hogy a gépjavitó műhely munkásaiból alakult „Egyetértés” zenekar a verseny tartama alatt állandóan gyászdalokat játszott. Utána járván a dolognak sikerült megtudnunk, hogy a zenekar tagjai a „*Chewra Kadischá*”-nak (zsidó szentegylet) is tagjai és mint ilyenek hivatalból kötelezvék a nyilvánosság előtt kizárólag gyászdalokat játszani.

(.) **Az osztrák reichsrat** háznagyi hivatala 567 koronáról szóló számlát presentált *Pacak* cseh képviselőnek. A számla azokról a tárgyakról szól, melyeket *Pacak* nászéjszakáján a reichsratban összetört. A háznagyi hivatal kifelejtette a számlából a szintén összetört: *alkotmány* felsorolását. Lehet azért, mert ennek értéke csak egy korona.

(3) **A debreczeni vendéglősök, kávésok és korcsmárosok** ipartestülete ezelőtt két évvel egy rendkívüli közgyűlésen határozatilag kimondotta, hogy *szikvizgyárat* allítanak fel. E gyűlésen elhatározták, hogy a részvénytőke beszerzése céljából aláírási ivateket fognak kibocsátani a tagok közt. Gyűlés után minden egyesületi tag tentát, pennát vásárolt, hogy a czimére érkező iv alá pingálhassa becses nevét, de két év óta hiába várnak az aláírandó ivre. És mivel minden tagnak legalább is 10 üveg tentája szaradt már ki a várakozásban, elhatározták, hogy a részvényekre szánt összeget nem költik el ezután is tentára, hanem feliratot intéznek az egyesület elnökségéhez, melyben kért fogják, hogy minden egyes tagnak fizessék meg az eddig felmerült költségeit, az ivateket pedig mielőbb bocsássák ki és aláírás céljából küldjék be a debreczeni szódavíz gyárosoknak.

(()) **Luegerék** mégis csak nagy magyar-falók. De ha nagy magyar-falók, akkor egyék meg *Zichy Nán* dort, *Mangra Vazult* és *Molnár Jánost*, hogy legalább a magyarnak is legyen egy kis öröme

(△) **Koós Zsigmond** a kosrend nem aranygyapjas vitéze, a mester utczai nábob és ritkaság kedvelő, állandó városatya és presbyterjelölt, a cselédügy reformátora, a bejelentési intézmény felkarolója, — mint biztos forrásból értesülünk f. hó 18-án a zsbvásárban szomszédjának tarkaszőrü macskáját árulta fele haszonra, a czicza azonban éhes lévén, egy ócska szoknyából kiugrott egér láttára kiszökött *Zsiga* bácsi öléből. — Ezuton is kérjük a szíves megta'álót, hogy ha már a cziczát nem is, legalább a lábára kötött madzagot szolgáltatassa vissza a bánatában már már beteggé lett közkedvelt és bőkezűségéről általánosan ismert bátyánknak, hogy annak máskor is hasznát vehesse.

(§) **Carmen Sylva** Románia költői lelkületű királynéja megható ódában éneklie meg azon zsidó csecsemő kinszenvedéseit, melyet a román hajó legénysége agyonéheztetett. Egy 11 hónapos csecsemőnek azonban többet ér egy kis meleg tej, mint a tudori czim-mel felcziczomázott királyné összes költeményei.

(?) **A Hildegrand** hajó bestialis kapitánya már a romániai anyatejjel szivta magába azt a lelketlenséget, melylyel egy halálra éhezett csecsemőtől néhány korty tejet megtagadott.

(()) **Carmellini** bűvész egyik előadását *Márkus Jenő* Dréher söresarnokában tartotta meg. Tö b produkeziója azonban sehogysem akart sikerülni a bűvészeknek. Bizo yos habozás vett erőt rajta. Szűkebb körben ennek okát meg is magyarázta a bűvész, t. i. *Márkus* sörkancsói oly vehemenciával haboztak, hogy a *habozás* rea is átragadt. Meg is fogadta, hogy többé nem fog tartani előadást oly vendéglősnél, ki nálánál is nagyobb equilibrista.

(&) **Éjjeli gyakorlatokat** tart mostanában a katonaság és ezt mint eseményt írták meg a helyi lapok. Mintha bizony a tisztelt hadsereg nem állandóan kultiválná — az éjjeli gyakorlatokat.

(+) **A burok** megint csak venik az angolokat és az angolok megint csak *szaladnak*. Ugy látszik, elfogyott a *Viktória-csokoládé*.

(-) **Nemesi előnév adományozás.** Mint értesülünk *Mihályi* Istvánt városunk rendőrségének gyalog felügyelőjét nagy kitüntetés érte, hire, neve elhatott messzire s a san-marinói köztársaság elnöke, meghívta a 4 tagból álló san-marinói rendőrség főnökévé, ezt a megtiszteltetést a honszeretetre való tekintből *Mihályi* el nem fogadta, mire a köztársasági elnök bokros érdemei elismerésül legalább a „*daruvári*” nemesi előnévvel ajándékozta meg rendőrségünk e daliális tisztjét. — *Mihályi* azon előszeretettel fogva, melylyel a daru madár s különösen a *Törő* bácsi darvai iránt viseltetik, elhatározta, hogy nevét nemesi előnévéhez idomítja s *Hoffmann* és *Kronovitz* könyvnyomdájában már megrendelte új nevére a névjegyeket, melyen ez áll: *Daruvári Daru Pista*.

(!) **Az „Egyetértés”** cz. lapot ingyen osztogatják az utczán. Hiába kínálják ingyen az „Egyetértést”, még sincs *egyetértés*.

Orpheum.

Angelotti és a szalmaözvegyek.

Angelotti az ügyes orpheum igazgató mindenre kiterjedő figyelmét a tömeges szalmaözvegyek szórakozási vágya sem kerülte ki. Erre való tekintettel hozatta le a sötétbőrű *Patti* énekesnőt, a ki fekete árnyat vet a szalmaözvegyek lángoló kedélyére. A szalmaözvegyek a

Patti (de Clam) szereplésekor mindig a fátyolos hölgyre gondoltak.

A szalmaözvegyek különben nagy hálával fogadták Angelotti atyai gondoskodását abból az élettapasztalatból indulván ki, hogy ha nincs jobb, akkor a fekete kenyér is csillapítja az éhséget.

Egy fiatal leány kívánsága.

Csak Nagy-Károlyba, vagy Szatmárra szeretnék férjhez menni.

Miért:

Mert oda a közlekedési vonalon legjobb az összeköttetés.

Szomjas Péter

városi lendőr.

Tegnap este tartaljk vótam a központon, nem tutunk semmihesekezdeni ebbe a disztó melegbe, még a bagó se esett jól, a huszonegybe meg a ferblibe is beleuntunk mán, kiült hát az egisz barátsaft a bünvágyi osztály udvarára, aut közzénk kavárdzött Nagy Pali káplár, a börtönykulesár is, igt oszt szíp testület vótunk.

Mirül is beszilhattünk vóna mint Gubóczirul, a kórházi betörörül, akkit a szegedi lendörögig olyan ügyesen csipett el, hogy mire megleltik ammeg Románijában lógatta

a lábát, na hisz szíp lendörögig, én kénék oda, maj megszervezném én úket, vagy a *Mihályi* felögyelgő ur. Alig hogy ezt a szót kihányom a gebelembül, hát halaezczik az utezárul:

— Mék az ottan, heeee, a szádat!

A hangjárul meg a szavajárásárul is mingyá tuttam, hogy ez a *Mihályi* felögyelgő ur, meg a kompániája, mos mennek haza, vagy más kocsmába.

Vártam ekkicsit amíg elhaladnak, aut aszondom a fíjknak, hé ismeritek i ti azt a históriját a felögyelgő urral, mikor esendör korába megnyergelte a bivalyt. Hehehe, hihihí hahaha, huhuhu röhögnek a fatytyuk, oszt aszongyák nem ismerik úk.

Hát ugy 6—7 éve — kezdem a szavazatot — 65 órás portyázó szögálatban vót *Mihályi* esöndér egy öreg esöndér-örvezetövel, hamarébb bejárták az utat s mán ugy este 10 óra tájt megirkeztek Ujváros alá, ha egyenesen jönnek beirnek ifélre Debreczenbe peig csak 4 óraker hajnalba kell jelentkezni a szárnynál, vót hát még egy pár órai idejük, elhatározták, hogy megpihennek egy kicsit, betértek hát a Klájn zsidó tanyájába, a lovakat bekötöttik az istállóba, ahun az egyik riszbe bivalyok vótak a jászolho kötve, úk oszt közöpre lefekütték egy egy zsup szalmára; eeczer csak kóti a járörvezetö *Mihályit*, hogy nyergej komám, rig elmúlt ifél, elkisünk, ú is a nagy sietesigbe nem a lú, hanem a bivaj felé ment, megfogja a kantárszarát, hát döglík a földön, ránczigálja, nem mozdul, megrugja a csizma-örrával, aut ököllet megböki, hogy „Palya te“ (igy hiták a lut), hát elbödi magát, oszt olyat fu, hogy a *Mihályi* esöndér maj hanyatt vágódik, el se tutta kipzelní, hogy mi törtint a luval, mer ebbe a percbe hangzött kívülrül a járörvezetö szava, hogy még se vagy kisz erre, arra, meg marra, na én megyek előre, te meg oszt koczogj utánam, gyorsan előkapja a nyergét, meg a hevedert, felteszi a hátára a bivalynak, de a heveder sehogyse akart összeirni, na a fene a basadat esunyan megverted a horpaszt, a Klájn luczernájából, mongya a bivalynak, azzal egy darab spárgával kitöggya a hevedert, megszorítja, oszt odaerösíti a nyeregkapáho, a zablát a szájába teszi, ráveti magát a hátára, megsarkantyuza, oszt ueczu utána, híjába ütötte, csikolta, a bivaly csak ezammogott, azir álmos füvel nem jött rá a dologra; ippeg akkor kezdett vir-

nyadni, mikor megáll a Péterfijai esöndér kaszárnya előtt, de mán akkorra kicsödítette az öreg esöndér az egisz nipsíget a laktanya elibe, azok fogatták rettenetes éljenzissel, *Mihályi* is maga alá níz, hát akkor látja, hogy biz ú a bivalyt nyergelte meg. Hanem aszt mondom am nektek, hogy el ne mondjátok senkinek, hogy eszt a dögot tülem hallottátok, mer iszonyu mirges irte a felögyelgő ur, oszt leszedi a perlit a galéromrul.

Mire ide írtem az elbeszilisben Nagy Pali káplár mán a földön hencsergett nevetitbe, oszt hun az egyik, hun a másik ódaláho kapkodott, de szusz nem jött belöle se elől, se hátul. Bábájr kellett szalanni, a segített rajta, máskip tán mán a föld színá azóta. — Asszondom.

Nyári vuncsiáda.

Bárhová is néz az ember
Egyebet se lát,
Férfi és nő csak bicziklin
Nyujtja a nyakát.
Házasodni sem merek már
Félek mód nélkül,
Hogy az asszony bicziklizve
Csal meg hütlenül.

Csuf, csuf, csakugyan sportban is a tines,
No de volt, van-e hely, hol ilyesmi nincs?
Van-e föld, hol e sport nem ismeretes?
Hípp, hopp „biczikli“ hess, hess, hess!

A kínai háboru.

— Saját harezteri különczünkt l. —

Juli. 15. A császárnéval mér ret itattak, de nem itta meg. Olyformán csapta be Tuán hercezet, hogy mérgében két decziliter bundapálinkánt vett be és halálos kinokat szinlelve fetrengett egy kínai bundán.

Juli. 16. Tuán herczeg éktelen dühbe ött, mikor fölfedezte, hogy a bundapálinkát nem ő itta meg.

Juli. 17. Az özvegy császárné rendeletet adott ki, hogy Tuan herczeg ő fenségének ne a sipkáját, hanem a fejbörét huzzák le a szemére.

Különben pedig a derék özvegy biztosítani kívánja az európai nagyhatalmakat arról, hogy neki nincs föbb vágya, mint férjhez menni és hogy nála minden vérengzés ki van zárva és minden követ be van zárva.

Juli. 18. A július 17-ig közölt hírek mind hamisak. Az igazság az, hogy az özvegy császárné estélyt ad a követek tiszteletére és sajnálja, hogy az estélyre — meg nem jelenhetnek a követek, mert nagyon elvannak foglalva azzal, hogy a megvadult kinaikkal czélba lövöldöztetnek magukra.

Juli. 19. Beköszöntvén a nagy meleg, a követek feleségei és gyermekei, nyári üdülés czéljából pinezékbe vonultak vissza, a hova nem hatnak be a napsugarak és a kínai puska golyók. A követné asszonyságok különben a körülményekhez képest jól érzik magukat és élvezettel szedik a kinint.

A vidéki plébánián.

Én nem tudom, mit akar ez a mi plébánosunk, mindig mondom neki, hogy ő már nagyon el van fáradva, fogadjon maga mellé egy vagy két fiatal káplánt. A szomszéd plébánia nem is olyan nagy, mint a mienk, mégis tart a plébános egy kisegítőt. Olyan unalmas kezd lenni itt az élet. Az öreg mindég azzal gyötör, hogy volt-e már ideáalom és nagyon szerettem, meddig szerettem stb. Hiszen az ember nincsen fából! Azt gondolja az öreg, hogy én is csak ostyával és szentelt borral élek...

Hamis ember lehetett az öreg fiatalabb korában. Ugy veszem észre, hogy sok ajánlott levelet kap és sok utalványt küldözget széjjel. De nem ad ám egyet sem itt a községben postára, beviszi a városba s ott adogatja fel őket. Mikor a városból haza jön, mindég egy rakás levelet hoz magával, úgy látszik, posterestante is levelezik a vén gonosz!

No de se baj! A ki utoljára nevet, az nevet legjobban. A többi kapott, a mennyit kapott, a szüretre már csak én fogok itt maradni. Ugy veszem észre, az öreg nagyon megvan a főzöttmellel elégedve, aztán volna még más kívánsága is, csak hogy velem nem boldogul ám olyan könnyen, nem azért végeztem én a fővárosi iskolákat.

Huszonhat kis hirdetésembe került, míg ide bejutottam, olesón nem fog az öreg tuladni rajtam. Kis hamis! Az én becsületem, az én váram, sok puska-port kiállottak már annak falai. Végrendeletet kedves atyus, végrendeletet csináljunk s ha abban nem fog az én kedves öregem megfeledezni rólam, én is fogok szívemben egy kis helyet szorítani számára s akkor, ha szívemre szoritottam a gyöngéd kis végrendeletet, pá — pá plébánia... és arveoir Budapest!

Debreczeni echó.

Márkus Jenő: A mitől hizom az egyedül a bab.
(Visszhang: *Hab*.)

Fekete Patti: Természetem azt kívánja, hogy csak a barnát szeressem.

(Visszhang: *Szerecsen*.)

Lamprecht: Irigylem azt, a ki gomblyukába kap éket.

(Visszhang: *Péket*)

Kinos kérdések.

Mikor rendez a *debreczeni hatóság* aktarégiségi ásatásokat a hivatali *szekrények fiókjaiban*.

Ha *Darányi* francziául nem tudja mit beszél, tudja-e magyarul?

Ha a magyar Ferenczrendiek vagyonát elakarják vinni Rómába, mit szól erre a római jog?

Milyen bécsi pimaszság következik az Ofen-Pest czimzés után?

A lefüggönyözött ablakok mindég fürdőbe való utazást jelentenek?

Lueger ur agybántalmai meddig tartanak még?

Pozór Muki

a Kossuth uteza sarkán.

Muki találkozik a főtéren egy csinos bakfissel.

Tudja-e kisasszony, ha az ön alábástrom nyakát behintenek rizsporrál, mi lenne abból?

— Ugyan mi?

— Hát — *libaáprólék rizszsel*.

A népességi stáztika szerint egy férfiura 14 nő esik.

De válljon hány férfi esik egy nőre, há bele számítjuk a katonákat s a pápságot is a polgári népességbe.

Sok leány van, ki há tudja, hogy szerettedik, nem szeret, de ámint észreveszi, hogy máshoz huz a szívünk, rögtön lángra gyullád irántunk.

Debreczeni dalok.

Kis levélke van kezembe,
Rövid egykét szó van benne.
Megolvasom, elolvasom,
Bizon furesa sora vagyon —

Ez a kis lány azt beszél,
Rut a legévn, nem kell neki,
Ne higj pajtás a szavának,
Szokása ez már a lánynak —

Kicsi a kéz, aki írta,
Megírni hej, hogy is birta?
Gyöngé kis kéz e levelet:
Nem is néz rám, nem is szeret.

Selyem kendő?.. azért kendő —
Ha már lány, férjhez menendő!...
Illik neki pántlikája,
De kérdez csak, mi az ára?...

Hallja maga kis galambom,
Levelében bibi vagyon!
Ha nem néz rám, ha nem szeret
Minek írta e — levelet?

Ezt is mondja, azt is mondja,
Férjhez menni? más a gondja! —
De kérd selyem keszkenőjét,
Oda adja egy — fejkötőért!

Ollósi és Montekukuli Igaz Márton

lapszerkesztő keserveiből.

Roldog most az ujságíró, nincs oka semmi kesergésre, mert az előre haladott nyár daczára nyoma sincs az ugorka-szezonnak, sőt bőven van mindig szenzációs anyag.

A czopfos khinaiak gondoskodtak arról, hogy az ugorka számüzyve legyen az ujságok étlapjáról. Nem tudom ezért eléggé dicsérni a *khinézereket* s hálából azt kívánom nekik, hogy verjék ki az összes európai hatalmakat a mennyei birodalomból!

Javíthatatlan gyülesezők vagyunk mi debreczeniek. A rekkenő nyár daczára, a füledt termekben, egymásra tartjuk a gyüleéseket s az izzadság cseppjei vedér-számra hullanak le rólunk.

Bizony okosabb dolgot is cselekedhetnénk ezekenél az örökös gyüleéseknél! Lám, ilyenkor még *Szent Péter* is elhagyja a mennyei posztot, a nagy kulcsot rábizza valamelyik apró angyalkára, ő maga pedig elzónázik a Tatra vidékére s a *csorbai tóban nagy kéjjel áztatja a tyukszemeit!*

A „*Pester Lloyd*“ a mellett veri a nagy dobot, hogy küldjünk mi is katonákat Kinába.

— „Kilián, du geh' voran, du hast die grosse Stiefel an!“

... Küldjük el a „*Pester Lloyd*“ harezias szellemű szerkesztőségét Khinába! Nem lesz nagy kár ezért a sok germanizátorért, ha valamennyi ott vész is!

Az öreg *Flammot*, Jókainé anyai nagyapját, hosszabb ideig ápolták a debreczeni kózkórházban.

Midőn kieresztették, arról volt szó, hogy ki viselje a kórházi költségeket. Az öreg Flamm maga, nagy szegénysége miatt, nem viselhette; családjának tagjai szintén szegénységükre hivatkoztak s a fizetést megtagadták. Egyik közülök azt az eszmét pendítette meg, hogy megfizethetné az ápolási költséget az unokája: *Jókainé Nagy Bella!*

— De hisz akkor — vetette ellene a gondnok — tulajdonképpen Jókainak kellene fizetni!

— *Ha bejött a családba, hát fizessen!* — válaszolá erre a találékony Flamm ivadék.

Eva bizonyára nem azért nyult a tiltott gyümöleshöz, mintha a tudást áhitotta volna, hanem azért, mert azt hitte, hogy meg fog *szépülni*. E miatt estünk mindannyian bünbe. *Hiuság, asszony a neved.*

Ollózás az „*Egyetértés*“-ből:

Miért akarunk mi Khinába menni? Azért, mert a közös hadügyminiszter tudatára ébredt annak, hogy az *osztrák hadsereg már mindenütt kikapott, csak még Khinában nem*: hát csapatokat küld oda, hogy egy khinai vereséggel is gazdagabb legyen az osztrák hadi történelem!

Ez az olló nem akar fogni.

... Lajos! Ha ez az olló holnap reggelre ki nem lesz köszörülve, én magát irgalmatlanul elesapom!

Brachkrogen Dávid.

— jó kívánságai, —

Részesölj the olejan fogadtatásban, mint a romániai öldözött zsidók — Bécsben.

Edjetlen életezed ledjen o karmányozható léghajó feltolálása.

Tizévi robságod otán szobodságoljanak mint ártatlant.

Ledjen mindennapos vendéged az odóvégrehajtó oreság.

Okorjál te menni a fürödöbe és külségre ledjen neked egy csomó jegyzükönyvi küszünet.

A debreczeni vízvezetékbul csillogítsd te szomjóságodat.

A *debreczeni villony világitás* deritse fel a te süttét gondolataidat.

Hitelezőid a 100000-ik lejárt váltód tiszteletére rendezzenek néked jobileomot.

Eppesz haehmesz.

Iezig: Szervosz Jánkli! — Mikur jöttél Debreczenbe?

Jánkli: Scholem eláchem! Eppen mostand. Okorok edj kis bevásárlást tenni.

Iezig: Hol ebédelsz Jánkli?

Jánkli: Aztat meg bizemosan nem todok.

Iezig: Ha 12 órára elvégzel a dalgaidat s *betodsz hozzám jünni*, szívesen látlak téged edj pampás ebédre.

Jánkli: Kúszenek! Kúszenek! Ottan fagak lenni. (*Iezig hazasiet s bezárt belülről oz ojtó. Pontkban 12 órákar be akar menni a Jánkli, zárt ajtókra talál, hiába kapagtat semmi válasz — szomoruan vissza fordult. Délotánd tholálkozik az Ieziggel*)

Jánkli: Jönörö ember vadjol te magadat *Iezig* lében, nálad valtam punkt 12 órákar, de zárt ajtókat tholáltam.

Iezig: Hát nem megmandtam neked, *ha betodsz jünni hozzám*, akkor szívesen látlak edj ebédre?

Jánkli: Zerspring dü gánef!

Az orvosnál.

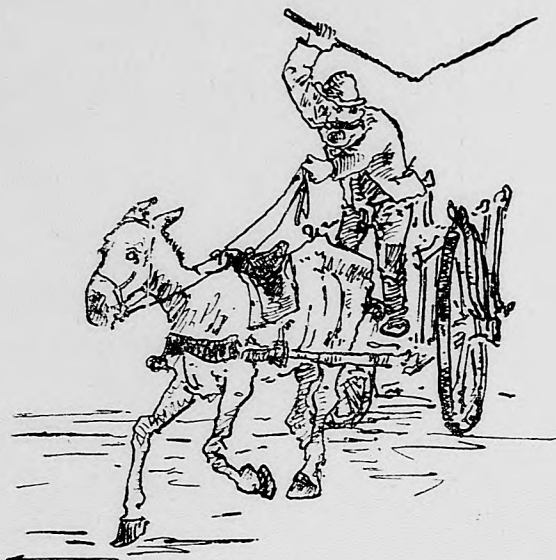
Egy helybeli speciálista orvos igy szól ujságíró pácienséhez:

— Biztozitom önt, hogy meggyógyul s maga lesz az én élő reklámom.

— Legyen meggyőződve orvos ur, hogy inkább élve szeretnék önnek reklámot csinálni, mint holtan.

Ifju Bugyi Sándor

debreczeni talyigás viselt dolgai.

A torzsafejú Dübbenecs szomszidnál tanyáztam, mer mir azír, hogy kibikültem véle. Uttörtint, hogy mikor az asszony haza került, kíkire vertem, aut kiültem a disztóól tövibe szomorkodni. Ahogy ott gunyaszatok, oszt hébe-korba ekkis vigasztalót szoppinték a szalmás üvegből, hát ehen dugja fel a fejít a berena mellett Dübbenecs szomszid. Előbb asz hittem, hogy a hódvilág jön felfelé, mer estenden vót az üdö, oszt az ü feje meg finyes, de aut hogy észrevettem, hogy abbiz tisztára annak az akasztófára valónak a fertelmes feje, ugy gondolkosztam, hogy mondok tipek a berena tövirül ekkis árvaesalánt, oszt oda settenkedek, aut beverem véle a tökfejít. Mán ma d ugy is lett, csakhogy ammint ütém, ehen nyúttya felém a pájinkás butykosát, oszt aszongya: „Eszt kóstojja meg ídes szomszid, még íjet nem nyalt mihóta pirituszsza kenegeti kend a gégejít.“

Nííííí te így magamba, hátha igazat beszil, elvettem tülle, ittam, de valami kegyetlen jól esett, még meg is hengergöztem utánna hogy hadd járja átal az egisz belső riszemet. Kérdem osztán Dübbenecs szomszidtul, hogy miféle fán termett ez az ital? Aszongya hogy csakugyan fán termett, mer e fige pájinka. Na mondok, hát e mán teszi, fájintosul szidit, mán is maj hogy hajat nem látok tülle a ken fejin; de azomba innék még belölle, ha maratt vóna ekkiesi az üvegbe. Aszongya ebbe ugyan mán egy lecepp sincs, mer mindet kidütötte kend, hanem jöjjik átal, van a másíkba. Mit vót mit tenni, fère tettem a haragot, átalbillentem a berena tetejin. Tanyáztunk oszt a fige pájinka mellett borzasztó gyönyörüsiggel, dütöttük a világ sorját kegyetlenül, csak ípp azon jöttem dübe, mikor aszonta Dübbenecs szomszid, hogy ü elmegy harczolni Kinába. Mondok megy bizon kend az annya

kinnyába, hisz levágják ott kennek a fejít, mer mir azír, hogy nincs rajta czoff, oszt mán meg ki se igen nő, mer tudhattya kend, hogy hijába trágyázzuk a vak sziket, csak nem lessz azon fű.

Átaltértünk aut a hejbéli eseményekre. Elmeséltem Dübbenecs szomszidnak, hogy az Andzselottyi orfiomjába akkit magyarul zengerájnak hínak, egy szerecsen kisasszony irkezett danolási sor vígett, meg oszt azír, hogy a mijjen tisztelt közönsig tácsesa rajta a száját. Na hát táthatyta is, megnisztem, megreczkerosztam ötven piszt eránta. Olyan fekete vót a szomszid, mondok, hogy ammint kilipett a színpadra, tüstint ojan setitsig lett tülle, hogy fejjebb kellett zsorófolni a lámpákat, mer mir azír hogy alig láttunk. Ki vót vágva a ruhája, oszt a hó kebele akar a tinta. Inekelt osztán szerecsenyül, akkit nem értettem, hanem aut magyar nótába is belekóstolt, ammán oszt döfte, mer hogy nincs nálla szebb sziles ez világonn. Kijabálta is a vendigek torka szakattábúl, hogy „hogy vót!“ Ön saját magam is odaböfentettem neki, hogy eszem aszt a fekete nyakadat, fudd el még a Hejretyutyutyut, de nem lett rá.

Mikor oszt víge vót a nótázásnak, kiment, még peig észrevettem, hogy az udvar hátuja felé, kapom magam utánna, mondok összebarátkozok véle, hátha én velem viteti ki a pakját a vasutho. Megyek botorkádzok, nem látok semmit. Eczezer oszt neki vágok, ahun legnagyobb a seticsesig, hát csakugyan ehen ütődök belé. Atalnyaláboltam, megropogtattam a esontyát, aut megcsókoltam. Ü ugyan csak monta, hogy ezoki, de azír mindegy vót, még eczezer hozzá dörszöltem a pofámat a kipihe saját öszintén, mir azír hogy nem mindennap esik sorja a fekete bürnek. Jól is esett a csókja, csakhogy ekkiesit subiczki izü vót. Mikor osztán harmacezoz is pofon vágott, ott hattam, oszt elszeleletem haza, mer attól filtem, hogy rám esödíti a nípeket, oszt meg tanálnak kenni, hogy ha fekete nem is, de kik lesznek.

Dübbenecs szomszid meg asztat panaszolta el nagy keservesen, hogy a bába tanuló letettik az egzamentet, oszt mámmost hazamegy az olá szeretője Móczországba, akkit kegyetlenül sajnál, mer mir azír, hogy csak. Mingyá fel tuttam fogni a sort, hogy e mán baj, mondok ne búsjjék kend, egye meg a fene a káros embert, jön a hejt majd októberbe másík. Erre oszt megjuhászodott.

Mikor osztán mán a figelétül tótágast kezdett bennem állani az érzis, hazamentem, mondok magamba: ki kék bikülni az aszszonynyal, csakhogy előbb kisubiczkolom tetétül talpig feketire, oszt ugy nízek rá, hátha belé találnék szeretni, mer mir azír, hogy mihóta szerecsen jánt öleltem, azúta nekem csak a fekete fejr eseléd tecczik.

Azonos azon mód hozzá is kesztem az asszonho vikszolni, mer mán alutt, csak íppeg a vót a baj, hogy a mint kentem befelé a lábát, ugy szájba rugott, hogy maj lenyeltem a pipaszárat.

Kítelen vótam e vígett félbehagyni a munkával, máskorra halasztottam, oszt inkább lefeküdtem. Aluttam is tüstint, mint két kis angyal.

NYÁRI RUHÁK TISZTÍTÁSA

leggyorsabban és legkifogástalanabban

Hrabéczy Antal

kelmefestő és vegytisztító intézetében eszközöltetik

Debreczen, Széchényi-utca 42. sz.

Füzdői levelek.

(A férj levele.)

Kedves nőm!

Értesítlek, hogy nagyon jól érzem magam, csakhogy a tőled való távollét nagy kiadásokat okoz.

szerető férjed;
Gergely.

(Válasz.)

Kedves férjem!

A mi a kiadásokat illeti, azokat ne sajnáld, mert a mit te ottan az én hiányom miatt költegetsz, azt én itten a te hiányod által megkeresem.

Hü nőd
Eulália.

Tyukodi Lőrinczné

társalgása a pércsisoron.

A lakóasszonyom kérde tüllem, hogy van-é a szerelemről por a patikába, mir merhogy a zura ugy gondolja, hogy tán mást szeret.

— Mir kérde ippeg tüllem? mondok. Hászen szerelemről nem tudok orvosságot, hanem *izgatott por*, a van a méktül az asszony níp szerelembe esik, hogy a zura elemiszi magát ijettibe.

— Csakhogy osztán mást ne szeretne! — hálálkodik.

— Hja, tudok én errül is orvosságot.

— Mongya kelmed az isten is álgya meg irte.

— Hát azoknak is be kel adni az izgatott port, de a *szemei közzé*.

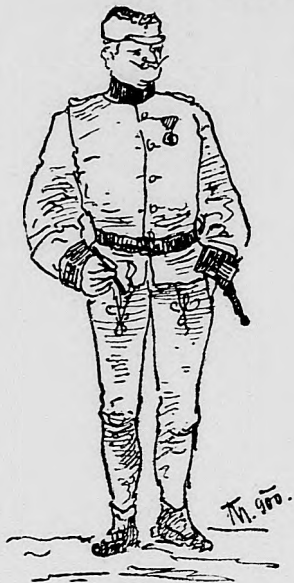
Lueger és Ofen-Pest.

Luegerék Budapestet „Ofen Pest“-re bérálták, A magyarok pedig Luegert „lüger“-re változtatták, S ő „lüger“ marad mindég.

Mert: „Él magyar, áll Buda még.“

De ha az Osztrák a ezinnél nem írja oda Buda Üssön beléje a lapos guta.

A kaszárnyából.

A sok nímét genyerális meg ezredes elment jó pinzir kitanítani a kínai katonaságot. Az akkor nagyon jó vót. A kínaiak meg most agygyák vissza a *tanuló-pízt*.

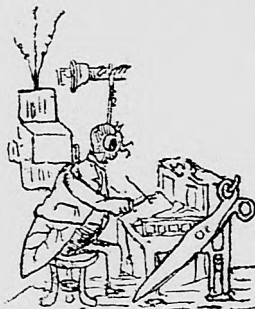
Miólta az bur háboru erányába olvasom a zujságot, tudom, hogy a zángol árméba van *vörös skót, fekete skót, szürke skót*, ugy külön-külön. Egybevéve pedig valamennyi *megvert skót*...

Sirfeliratok.

Két ballába volt Bodónak;
Beille hónalj-mankónak.
Három öl volt minden lépte —
S halál mégis utolérte.

Ihol fekszik Bandzsai Janesi,
Bal szemére vót csak kancsi.
Született ébren, meghót alva,
Arra ébredt, hogy megvót halva.

Diri Dongó üzenetei.

Osing Osang. A jövő héten hozzuk. Mai számunkból észre veheti hogy mi ok miatt késik.

T. S. Nem közölhető, mert igen hosszú s kevés benne a humor.

ly. Lehetőleg sertésvészmentes helyen tartózkodjék ódáiival.

Dundi. Ne csak hasonlatokkal próbálkozzék, mert hogy rossz hasonlattal éljünk, az egyformaság olyan, mint a lánczid.

Sesta. A borközi zengezetek nem közölhetők.

Vidéki. Részletesebben dolgozza ki. A tárgy megérdemli. S vegye tekintetbe, hogy szép a takarékoság,

de azért érdemes pontot tenni az i betűre.

He-He. Még sok pennaszárat kell elrágna.

Retteretes. A többit legközelebb felhasználjuk.

Figyelmes olvasó. Mi is észrevettük. Nem az első eset, hogy fővárosi élelzap átvette közleményünket.

Diskrét. Nyiregyháza. Köszönöm a jóakaratu értesítést. Legyen egészen nyugodt, mert hiábavaló erőlködés s tehetetlen-ségükben való kapkodás az egész. Különben, ön tudja, hogy a b. b. egyhangu határozata s a V. D. későbbi ny. t. nyilatkozata, melyben kijelenti, hogy „mások rosszakaratu sugalmazása folytán írta, s miután az abban foglaltak valótlanágáról meggyőződött bocsánatot kér, visszavonja és sajnálja stb. fényes elégtétellül szolgáltak. Különben a napokban írok bővebben. Ézer üdv.

csakis

A PÁRISI DIVAT ÁRUHÁZBAN

kaphatók

DEBRECZEN, A FOPOSTA MELLETT.

Női Kabátok, Gallérok, Kalapok, Gyermek ruhák, Blousok, Nap- és esőernyők, Nyakkendők legnagyobb választékban és legolcsóbb szabott árak mellett

Csöppentett bölcsességek.

— A katedráról. —

A börszét leginkább a nagyobb városokban használják.

*

A kőedényt apró szemecskében találjuk.

*

Kolumbus élete vége felé bujában meghalt.

*

A Martinovics-féle összeesküvés a magyar történelemnek oly sötét pontja, a mely bevilágítja egész Európát.

*

Napoleon koporsója egy vörös márvány sírelékből áll.

*

Beranger dalai oly szépek, hogy még a másvilágon is éneklük.

*

A Pompéji mellett megejtett ásatások alkalmával a kutatók élő emberek csontvázára bukkantak.

*

Az üvegedényeket az ókorban rézből, vagy cserépből készítették.

Kiadó és laptulajdonos:

S Z É K E L Y J.

Pártoljuk a hazai ipart!**Első debreczeni fésű-gyár**

Kandia-utca 15. szám.

Ajánlja a legjobb ökor- és bivaly szaruból készített fésűiből dusan berendezett raktárát a n. é. közönség szives megtekintésére.

Készít továbbá minden szaruból előállítható tárgyakat a legjutányosabb árak mellett.

Ismételadónak megfelelő engedmény!

Ugyanitt egy — a gépkezelésben teljesen jártas — magyar illetőségű szakember azonnal alkalmazást nyer.

Elsőrendű hazai szakerőktől!**Bámulatos olcsó és jó órák**

kaphatók

Scheuer Ábrahám

órás üzletében, Debreczen Piacz utca 21. sz. a Tisza palotával szemben.

Ugyanott mindenféle óra javítás gyorsan és pontosan eszközöltetik.

Új órák és javítások egy évi jótállás mellett adatnak ki az üzletből.

Vidéki megrendelések lelkiismeretesen és pontosan teljesíttetnek.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben főpiacz, a főpostával szemben.

Kegyves Ferencz legnagyobb Sirkőraktára

DEBRECZEN,

az Ipar és Kereskedelmi Bank palotájában. Piacz-utca 58. szám.

A legjutányosabb árak, pontos és szolid kiszolgálás.

Blousok, napernyők, férfi és női ezipők, fehérneműek, alsó szoknyák, férfi és női kalapok

rendkívüli olcsó árakon kaphatók

Székely Jenő és Társánál,

Főtér, Hungária mellett.

Olcsóbb és tartósabb az öntvényeknél.

Ökor- és bivalyszarvak a legnagyobb napi árban megvásárolhatók.

**M.K. EGYETEM
VEGYTANI INTÉZETE:**

**A
KRISTÁLY**

**SZT. LUKÁCSFÜRDŐI
HEGYIFORRÁS**

**IGENTISZTA
BICARBONAT**

ÁSVÁNYVIZ

**KAPHATÓ:
FÜSZERKERESKEDESEKBE
VENDÉGLÖKBEN
ÉS MINDEN VASUTI
ÉTKEZŐ KOCsIBAN.**

Debreczenben: Geréby Fülöp utócai, Csanak József, Kornhoffer József, Riekel József Zelmós, Czeglédy Józsefné, Szabó Zsigmond, Konczek Géza, Hirsch Ferencz, Félégyházi János, Göczey István, Tóth Kálmán, Roth Antal, Mayer József, Leidenfrost G., Békés Emil, Bán László, Váray János és Váray József jól felszerelt fűszer, csemege és ásványvíz kereskedésében.